

Premjeras blogas. O ką darytų geras premjeras?

Lietuvą krečia krizė, ir labiau nei daugelį kitų valstybių. Premjeras Andrius Kubilius skelbia visas opiausias šalies problemas jau išsprendęs, tačiau... pensijos bei atlyginimai mažėja, nedarbas, atvirksčiai, didėja. Pastaraisiais metais iš šalies išvažiuo nepalyginti daugiau žmonių, nei per visą represijų laikotarpį buvo išvežta į Sibirą. Gal A.Kubilius daro daugybę klaidų? Gal kitas žmogus, atsідūręs jo vietoje iš opozicijos, išspręstų visas problemas?

Apie tai prie apskritojo ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMO stalo kalbėsi Socialdemokratų partijos lyderis Algirdas BUTKEVIČIUS. Darbo partijos frakcijos Seime senėtinas Vytautas GAPŠYS, Seimo "Tvarka ir teisingumas" frakcijos senėtinas Valentinas MAZURONIS, Lietuvos liaudies partijos atstovė prof. Kazimiera PRUNSKIENĖ ir žalgirietis Gediminas JAKAVONIS.

G.Jakavonis: Kaip tvarkytųsi A.Kubiliaus vietoje opozicijos atstovai? Ar yra receptų įveikti sunkmeį?

K.Prunskienė: Ką patarčiau A.Kubiliui? Manau, jam bet koks konstruktyvus patarimas yra neįpriimtinas - bet koks. Todėl patarti premjerui tegaliu viena - kuo greičiau atsistatydinti. Drauge su visa savo komanda, ir leisti pamėginti dirbti tiems žmonėms, kurie turi realią patirtį, kompetenciją ir nori dirbti, o ne tuščias ambicijas demonstruoti.

O štai A.Kubiliui pasitraukus jau derėtų keisti šalies ekonominę politiką, galų gale susitarti, kad mes Lietuvoje kuriame ne kažki kokią laukinį kapitalizmą, o nuoseklią socialiai orientuotą rinkos ekonomiką.

Universalaus vaisto nėra - reikėtų spręsti problemas ir atskirai gaivinti kiekvieną sektorių, tačiau svarbiausia - palankios teisinės fiskalinės politikos suformavimas. Ir visų svarbiausia - reikia vadovų komandos, kuri suprastų, ką daro, ir nuosekliai įgyvendintų protingus žingsnius.

A.Butkevičius: Kai valstybė gyvena pakilimo laikotarpi, kai klesti ekonomika - šalį valdyti yra lengviau nei kriziniais laikotarpiais. Tačiau esant ekonominei krizei du dalykus gvybiškai būtina įgyvendinti. Tai - kompetentinga komanda, gebanti valdyti valstybę. Tos komandos nariai turi suprasti vienybės svarbą tokiems laikotarpiais, nes kai kurie projektai tegali būti įgyvendinti sėkmingai išvien dirbant iš karto kelioms ministerijoms. O ministras pirmininkas turi labai aiškiai suformuluoti ministerijos uždavinius ir vertinti jų kompetenciją pagal rezultatus per tam tikrą laikotarpį pasiekimą.

Kitas labai svarbus faktorius - turėti trumpalaikį ir ilgalaikį strateginius planus. Na, dabar mėgstama kalbėti apie 2030 metus. Žinoma, kalbėti ir apie tai reikia, tačiau ne čia juk yra pagrindinė šalies problema - žmonėms gyventi reikia dabar, turėti darbą, uždarbį, socialines garantijas ir kažkaip išgyventi iki tų 2030-ųjų.

Turėdama strateginį planą Vyriausybė gali apie jį kalbėtis su visuomene - paaiškinti, kiek valstybė surinks pajamų, kiek skolinsis, kaip panaudos ES pinigus, kas iš to bus. Visuomenei tuomet ramiau. Ji pati supranta, kas vyksta. Ir jei kas nors nusprendžiama, kad ir tuo tarpu nelabai maloniai atsiliepa jos gerovei, ji bent jau žino, kokių tikslu tai daroma ir ko tu pasiekiamo.

Lietuva turi vieną itin galingą priemonę problemoms spręsti - ES pinigus. Ir jokia dviračio čia išradinėti nereikia - tiesiog protingai nukreipti pinigus ilgalaikiam ekonominiam efektyvumui didinti ir darbo vietoms išsaugoti. Aštuoni milijardai šiam tikslui skirti. Įdomu būtų sužinoti, kokia šios sumos dalis jau panaudota? Jeigu žvilgtelėsime į pernykščius skaičius, pamatysime, kad vietoj 3,5 sunaudojome tik 1,6 milijardo. Likusios lėšos labai gudriai nukreiptos į kitas sritis.

Ministrai pirmininkui labai svarbu žinoti, kokia yra šalies ūkio būklė. Kiekvieną dieną jam turi būti pateikta ūkio sektorių analizė, kad galėtų suvokti realius valstybės reikalus. Pavyzdžiui, statybų sektorius Lietuvoje numsko net 48 proc. - labiausiai iš visų ES šalių. Manau, reikia nedelsiant spręsti šią problemą. Juk tai yra vartojimas ir darbo vietos.

Nereikia manyti, kad eksportas mus išgelbės. Žinoma, eksportas ekonomikos plėtrai labai svarbus, bet vien su juo toli nenukeliausi ir vidaus vartojimą didinti būtina. Manau, statybos sektoriaus gaivinimui vienas milijardas iš ES skirtųjų lėšų jau turėjo būti panaudotas pernai. Kalbu apie gyvenamųjų namų renovavimo programą. Patvirtino ją ir pasidėjo ant stalo.

Šiandien ir neišprususiam žmogui aišku, kad bankai neduos finansines asmenims jokių paskolų - tai yra tik žaidimas. O jeigu numatyta, kad šiai programai įgyvendinti žmonės turi pasiimti paskolą, reikia suprasti, jog to nebus. Todėl lėšas derėtų nukreipti viešosios paskirties pastatų renovacijai -

reikia manyti, kad eksportas mus išgelbės. Žinoma, eksportas ekonomikos plėtrai labai svarbus, bet vien su juo toli nenukeliausi ir vidaus vartojimą didinti būtina. Manau, statybos sektoriaus gaivinimui vienas milijardas iš ES skirtųjų lėšų jau turėjo būti panaudotas pernai. Kalbu apie gyvenamųjų namų renovavimo programą. Patvirtino ją ir pasidėjo ant stalo.

Šiandien ir neišprususiam žmogui aišku, kad bankai neduos finansines asmenims jokių paskolų - tai yra tik žaidimas. O jeigu numatyta, kad šiai programai įgyvendinti žmonės turi pasiimti paskolą, reikia suprasti, jog to nebus. Todėl lėšas derėtų nukreipti viešosios paskirties pastatų renovacijai -

reikia manyti, kad eksportas mus išgelbės. Žinoma, eksportas ekonomikos plėtrai labai svarbus, bet vien su juo toli nenukeliausi ir vidaus vartojimą didinti būtina. Manau, statybos sektoriaus gaivinimui vienas milijardas iš ES skirtųjų lėšų jau turėjo būti panaudotas pernai. Kalbu apie gyvenamųjų namų renovavimo programą. Patvirtino ją ir pasidėjo ant stalo.

Šiandien ir neišprususiam žmogui aišku, kad bankai neduos finansines asmenims jokių paskolų - tai yra tik žaidimas. O jeigu numatyta, kad šiai programai įgyvendinti žmonės turi pasiimti paskolą, reikia suprasti, jog to nebus. Todėl lėšas derėtų nukreipti viešosios paskirties pastatų renovacijai -

kultūros namams, ligoninėms, mokykloms...

Būtinai reikėtų peržiūrėti ir mokesčių politiką - ne lengvatas sugrąžinti, tačiau fiskalinės stimuliacijos priemonės taip pat turi būti taikomos, ir tiek verslas, tiek visuomenė turėtų jas žinoti. Pavyzdžiui, PVM už šilumą sumažintas, bet dera pasakyti žmonėms, kad jis sumažintas ilgam laikotarpiui, kad turėdami nedideles pajamas jie galėtų planuoti išlaidas. Nes dabar už komunalines paslaugas žmonės atiduoda 50 proc. savo pajamų. Tai yra katastrofa. Baisu, gali prasidėti streikai. Kitose ES šalyse išlaidos komunalinėms paslaugoms neviršija 30 proc. pajamų.

Derėtų peržiūrėti ir kai kurių maisto produktų - atšaldytos mėsos, atšaldytos paukštienos ir atšaldytos žuvies - PVM, taip pat PVM, taikoma apibrėžti pagrindinėms. Nemanau, kad švietimas bei kultūra turi būti apmokestinama lygiai taip pat kaip ir cementas bei plytos.

Ir dar vienas privalomas vado vado broužas - jis jokių būdu negali būti aragantiškais. Aragancija trukdo bendradarbiauti, o vienas problemų tikrai neišspręsi.

V.Mazuronis: Lengviau svarstyti, ką pats daryčiau, jei tą postą perimčiau. Pirmiausia, manau, reikėtų labai aiškiai apibrėžti pagrindinę problemą ir pagrindinį siekį. Nesibaikyti tai prie fiskalinio deficito mažinimo, tai euro įvedimo, tai dar ko nors... Svarbiausias kriterijus, žinoma, turėtų būti valstybės piliečių gerovė. To nuolatos reikia siekti.

Pavyzdžiui, Islandija. Nors ir ten krizė nusiaubė valstybę, bankrutavo bankai, šalies gyventojų gerovė nepasikeitė, žmonės kaip gyveno, taip ir gyvena savo kailiu krizės nepatirdami. Todėl, kad išmintinga ir savo visuomenei dir-

banti Vyriausybė ieškojo racionalių sprendimų, turbūnie sudėtingiau įgyvendinamų, bet nemažino eilinių piliečių pajamų.

Gerovė - tai ir materialūs dalykai, ir gyvenimo aplinka. Pavyzdžiui, iš Lietuvos jaunimas emigruoja labiau ne dėl finansinių dalykų, o kad ir dėl Gintaro Steponačiaus aukštojo mokslo įstatymo... Neatsitiktiniai juk dešimt vienos abiturientų klasės moksleivių stoji į universitetą Airijoje, o ne Lietuvoje.

Tinkamos gyventi aplinkos reikia ir kitoms amžiaus grupėms,

iš ES, turime panaudoti efektyviai. Šiandien valstybėje turime daugiau nei 24 milijardus litų indėlių. Nieku nesuprantu mūsų valdžios pozicijos - kodėl nesiekia naudingai pinigų įdarbinti mūsų ekonomikai. Dabar mes tuos milijardus tiesiog atiduodame bankams, šie krauna pelną, kurio dalis išvažiuoja į pagrindines įmones, esančias toli už Lietuvos. O valstybė iš to negauna nieko. Tuos pinigus, kuriuos atiduodame JAV bankininkams, galėtume panaudoti savo šalies problemoms spręsti, o vėliau - žmonių gerovei.

Jeigu žmogus niekur nedirba, nieko nedaro - iš ko jis mokės mokesčius? Mokėti gali tik tie, kurie ką nors uždirba

Vytautas GAPŠYS
Svečias

kurių interesai - vėl kiti. Todėl derėtų visuomenės amžiaus grupių problemomis ir lūkesčiais domėtis atskirai.

Populiariau sakyti: krizė, nėra pinigų. Nesutinku. Pinigų yra, tik reikia mokėti juos paimti ir tinkamai panaudoti. Štai Algirdas (Butkevičius - red. past.) kalbėjo apie efektyvų ES lėšų panaudojimą - gyvenamųjų namų renovavimas yra ryškiausiai į akis krintantis nesugebėjimo racionaliai spręsti problemas pavyzdys, tačiau tokių pavyzdžių begalės.

Pažvelkime, kiek mūsų Finansų ministerijoje ar Muitinės departamente sukurtų, baisybė pinigų kainuojančių programų, kurios realiai neveikia. Kiek skandalingų dalykų sveikatos apsaugos sektoriuje... Pinigus, kuriuos paimame

Lietuvoje šiandien esama šešėlinės ekonomikos. Apie tai žino visi. Žino, kad dėl jos valstybė taip pat praranda labai daug pinigų, tačiau Vyriausybė linkusi geriau lopyti skyles mokesčių mokėtojų sąskaita, bet nesprenžia pačios problemos - nepanaikina priežasties tiems pinigams pro valstybės biudžetą praeityti. Tai vėl - milijardai.

O dar kontrabandos problema, apie kurią jau ir kalbėti nereikia - ji akivaizdi kiekvienam. Tad štai sudėkime visus tuos milijardus, kuriuos čia turime, tik žarstome pro pirštus, į vieną krūvą ir turėsime finansinių priemonių. Sukurkime už juos normalią aplinką verslui, studentijai, motinoms... O kas šiuo požiūriu yra daroma? Nieko.

V.Gapšys: Na, reikėtų tiesiog pasvarstyti - kas yra šalies biudž-

tas, kuo jis minta? Pirmiausia - tai surenkami mokesčiai. Taip pat ES fondai, dėl kurių dotacijų mes jau susiderėję, tereikia atsakingai juos panaudoti valstybės labui. Trečioji biudžeto sudedamoji, ypač šiandien Lietuvai svarbi dalis, - paskolos. PVM, nes lietuviškų prekių žmone neperka - turgelyje pigiau. Per 2009 metus, verslininkų skaičiumi, taip buvo prarasti 400 milijonai litų.

Labai paprastas skaičiavimas: pusė tonos mėsos produkcijos - viena darbo vieta. Nors vienas žmogus sejo, kitas augino, trečias sėrė gyvulus, bendrai per metus susidaro viena darbo vieta. Tad spėkime, kiek mes įsivežėme į Lietuvą mėsos iš užsienio? 20 tūkstančių tonų mėsos gaminių. Tai 40 tūkstančių darbo vietų. Kodėl? Nejaugi lietuviška mėsa toli prasta? Ne. Tiesiog valdžia elgiaisi nepraktiškai, o mes tą nepraktiškumą patiriame savo kailiu.

G.Jakavonis: Pabandykite pabūti A.Kubiliaus vietoje. Jis norėtų padidinti pensijas, bet iš kur imti pinigų? Norėtų padidinti algas, bet vėl - ta pati problema. Kur jūs surastumėte konkrečių pinigų šiems geriems darbams?

K.Prunskienė: Manau, neturėtume ginčytis dėl prezidentės teiginio "Atsigrėžkim į žmogų" ir VMazuronio minėto valstybės piliečių gerovės prioriteto. Taip, išties reikia rūpintis pirmiausia šiais dalykais. Tačiau kaip visa tai įgyvendinti?

Na, paminėti ES paramos pinigai. Jų 2008 metais buvo skiriama dviem milijardais mažiau, dabar - dviem daugiau, tačiau nacionalinio valstybės biudžeto pajamos sumažėjo 8 milijardais. Tad ES pinigai niekaip negali padengti visų biudžeto nepriteklių. Sprendimas turėtų būti kitas - realios ekonomi-

reikiamų produktų, kuriems taikomas 5 procentų tarifas. Čia su grįžęs, turgelyje parduoda. Na, kai žmogus tuos parsivežtus produktus parduoda su 5 proc. PVM, sumokėtu lenkams, Lietuva netenka savo nustatyto 21 proc. PVM, nes lietuviškų prekių žmone neperka - turgelyje pigiau. Per 2009 metus, verslininkų skaičiumi, taip buvo prarasti 400 milijonai litų.

Labai paprastas skaičiavimas: pusė tonos mėsos produkcijos - viena darbo vieta. Nors vienas žmogus sejo, kitas augino, trečias sėrė gyvulus, bendrai per metus susidaro viena darbo vieta. Tad spėkime, kiek mes įsivežėme į Lietuvą mėsos iš užsienio? 20 tūkstančių tonų mėsos gaminių. Tai 40 tūkstančių darbo vietų. Kodėl? Nejaugi lietuviška mėsa toli prasta? Ne. Tiesiog valdžia elgiaisi nepraktiškai, o mes tą nepraktiškumą patiriame savo kailiu.

G.Jakavonis: Pabandykite pabūti A.Kubiliaus vietoje. Jis norėtų padidinti pensijas, bet iš kur imti pinigų? Norėtų padidinti algas, bet vėl - ta pati problema. Kur jūs surastumėte konkrečių pinigų šiems geriems darbams?

K.Prunskienė: Manau, neturėtume ginčytis dėl prezidentės teiginio "Atsigrėžkim į žmogų" ir VMazuronio minėto valstybės piliečių gerovės prioriteto. Taip, išties reikia rūpintis pirmiausia šiais dalykais. Tačiau kaip visa tai įgyvendinti?

Na, paminėti ES paramos pinigai. Jų 2008 metais buvo skiriama dviem milijardais mažiau, dabar - dviem daugiau, tačiau nacionalinio valstybės biudžeto pajamos sumažėjo 8 milijardais. Tad ES pinigai niekaip negali padengti visų biudžeto nepriteklių. Sprendimas turėtų būti kitas - realios ekonomi-

kos, realių sektorių kūrimas. To sektoriaus, kuris ne tiesiog varinėja pinigus, o uždirba, gamina produkciją, sukuria darbo vietas ir leidžia žmogui užsidirbti, o ne tikėtis bedarbio pašalpos ar mėginti savo laimę emigravus.

Šį ekonomikos sektorių reikia pradėti auginti pirmiausia sukuriant (o tiksliau - grąžinant) palankesnes mokeskines sąlygas ir gaivinant konkrečias ekonomikos sritis. Ir nepalikti šio rūpesčio vien verslui, nes šiuo atveju skęstančiųjų gelbėjimas - ne tik pačių skęstančiųjų reikalas. Kad verslas atsilieštų nuo esamos situacijos, reikalingi aktyvūs valdžios žingsniai.

Kalbame apie vidaus ir užsienio rinkas - pirmiausia, kad tuos minėtus "miegančius" 24 milijardus panaudotume, reikia protingai įvertinti riziką. O dabartinė Vyriausybė ne nemėgna siūsti visuomenei signalų, kad keičiasi jos vidaus politika, kad ji kasdien nekaitalios mokesčių, neužsiims karpymais, kad turi stabilią, aiškią perspektyvą ir žmonių investiciniai žingsniai yra saugūs. Niekas nepaneigė teiginio, jog vidaus vartojimą reikia ne didinti, o mažinti. Niekas dar nepasakė, kad šis teiginys - klaida.

Šiandien statytis ir renovuoti pastatus yra pigiau nei bet kada. Žmonės investuoti į tai, mieliai imtųsi statybų, tačiau jie nedrįsta, nes valdžia jiems nesuinačia jokių signalų apie valstybės ekonomikos, apie statybų sektoriaus padėties, negarantuoją jiems tokių žingsnių saugumo.

Lygiai taip ir kitose srityse. Ketverių metus maisto sektorius augo kaip ant mielių ir vienintelis gamybos mastų nesumažino. Žinoma, viena iš priežasčių - žmonėms valgyti neišvengiamai reikia, o antroji - buvo sukurtos labai plačios rinkos. Ir šiandien maisto produktų eksportą, pavyzdžiui, į Rusiją, galėtume dar didinti, tik daugiau nebeįstengiami pagaminti produkcijos.

Štai energetikos sektorius... Kiek mes galime žiūrėti į tą tuščią vamzdį. Na, gal jis netuščias - pripildytas kokio technologinio skys-

Savo vertybes, savo esminius dalykus turime saugoti ne tik nuo Rytų, bet ir nuo Vakarų įtakos

Valentinas MAZURONIS
Svečias

čio, tačiau turime naftotiekį, bet juo neteka nafta. Mokame už degalus brangiausiai Europoje. Tai darbai, kuriuos turi padaryti Vyriausybė. Bet negirdime apie tai kalbant.

Finansų ministrė operuoja abstrakcinius formulėmis, skaičiais, kurie niekam nieko nesako. Apie tai, kaip atgaivinti šalies ekonomiką, kas konkrečiai darytina kiekviename ekonomikos sektoriuje - nesako nieko. Nemašto.

Suskačiuokime, kiek lėktuvų nusileidžia Rygos oro uoste, o kiek - pas mus. Nes mes ir užsienio verslininkus, ir investuotojus nuo savęs atbaidėme.

A.Butkevičius: Pensijas didinti galima tada, kai valstybės ekonomika auga. ES yra puikiai informuota apie visų savo ūkinių finansinių deficitų, koks bus po trejų metų, kokia valstybės skola, koks emigracijos lygis ir ką konkrečiai šalis ketina daryti, sprendama šias

Žmonės mieliai nepirkėtų kontrabandinių prekių, bet legalių - neįperka. Išgyventi žmogui svarbiau nei būti doru piliečiu

Algirdas BUTKEVIČIUS
Svečias

problemas. Pagal emigraciją Lietuva - lyderė visoje ES. Kodėl? Nes Lietuvos žmonės savo šalyje negali gauti darbo, iš kurio galėtų pragyventi. Kur paimti pinigų ir biudžetui papildyti, ir žmonėms išmokėti? Grįžtu prie minėtųjų 8 milijardų. 30 proc. visada grįžta į biudžetą, jei lėšos panaudojamos investicijoms.

Vakarų šalys 85 proc. ES lėšų sunaudoja infrastruktūros plėtimui. Manote, todėl, kad Vokietijoje ar Prancūzijoje infrastruktūros blogai išplėtotos? Tikrai ne. Tai - darbo vietų sukūrimas. Be to, darbo užmokestis.

Ekonomika - tai tam tikras ratas, todėl šalis turi gerai apsvarstyti, kad tas ratas sukūptų sklandžiai ir ne tuščiai. O mūsų - negalvoja. Antai Lietuva jau seniai deklaruoja esanti tranzito šalis, o iš tikrųjų?.. Buvo laikai, kai transporto sektorius sudarydavo 14 proc. bendrojo vidaus produkto. Mūsų jūrų uostas buvo aplenkęs ir signalų apie valstybės ekonomikos, apie statybų sektoriaus padėties, negarantuoją jiems tokių žingsnių saugumo.

Lygiai taip ir kitose srityse. Ketverių metus maisto sektorius augo kaip ant mielių ir vienintelis gamybos mastų nesumažino. Žinoma, viena iš priežasčių - žmonėms valgyti neišvengiamai reikia, o antroji - buvo sukurtos labai plačios rinkos. Ir šiandien maisto produktų eksportą, pavyzdžiui, į Rusiją, galėtume dar didinti, tik daugiau nebeįstengiami pagaminti produkcijos.

Štai energetikos sektorius... Kiek mes galime žiūrėti į tą tuščią vamzdį. Na, gal jis netuščias - pripildytas kokio technologinio skys-

čio, tačiau turime naftotiekį, bet juo neteka nafta. Mokame už degalus brangiausiai Europoje. Tai darbai, kuriuos turi padaryti Vyriausybė. Bet negirdime apie tai kalbant.

Finansų ministrė operuoja abstrakcinius formulėmis, skaičiais, kurie niekam nieko nesako. Apie tai, kaip atgaivinti šalies ekonomiką, kas konkrečiai darytina kiekviename ekonomikos sektoriuje - nesako nieko. Nemašto.

Suskačiuokime, kiek lėktuvų nusileidžia Rygos oro uoste, o kiek - pas mus. Nes mes ir užsienio verslininkus, ir investuotojus nuo savęs atbaidėme.

A.Butkevičius: Pensijas didinti galima tada, kai valstybės ekonomika auga. ES yra puikiai informuota apie visų savo ūkinių finansinių deficitų, koks bus po trejų metų, kokia valstybės skola, koks emigracijos lygis ir ką konkrečiai šalis ketina daryti, sprendama šias

prorusišką ir proamerikietišką - visa ji turėtų būti lietuviška, kuriama atsižvelgiant į Lietuvos visuomenės gerovės aspektą - kiek vienkoks ar kitoks žingsnis mūsų šaliai duos naudos. Jei naudinga draugauti su rusais - reikia draugauti. Jei su baltaraisiais - ir su jais reikia. Ne etikečių reikia ieškoti, o optimalaus varianto. Pragmatiško. Visos išmintingiausios ir labiausiai klestinčios šalys būtent pragmatiška užsienio politika ir vadovaujasi.

V.Gapšys: Reikėtų garsiai paklausti, ar Lietuva su esama Vyriausybe prisiekyje turi bent kokią nors užsienio politiką. Man tai panašiai į atsitiktinius santykius. Kažkas pakvieta - nuvažiuoam, nepakvieta - nereikia, ramu... Taip, europiniai susitikimai vykdomi pagal darbo tvarkę - jie suplanuoti gal metams, tačiau tokių vizitų užsienio politika nepavadinis. Gerai, kad baltarusiai patys parodė iniciatyvą bendrą terminą statyti, tad nuvažiuoja, pasišneka, bet kad patys strateginių minčių turėtų - nepanašu.

K.Prunskienė: Galima surasti šiokių tokių užsienio politikos aprašikų, bet tik kontrolinių. Pavyzdžiui, vyksta dialogas tarp ES ir Rusijos - visiškai normalus ir mums naudingas dialogas dėl strateginės partnerystės, bendradarbiavimo įvairiose srityse. Lietuva išterpia, ir tik tam, kad parodytų, jog ji - oponuojanti Rusijai valstybė. Taip prarandama ne tik Rusijos, bet ir ES palankumą, kaip konfliktiška, i bičulytę ir bendradarbiavimą (taip pat ir ekonomini) su kaimynais nelinkusi šalis.

V.Gapšys: Dar norėjau apie mūsų šalies energetiką pridurti. Jei jau sakėme, jog ji turėtų būti svarbi Lietuvos užsienio politikos dalis. Pamenu, kai buvo atvažiuoęs šveišaus atminimo Lenkijos prezidentas Lechas Kačinskis. Jis į Lietuvą buvo atsiųžęs ir konkrečių apgalvotų pasiūlymų dėl bendrų energetikos projektų. O kaip pasielgė Lietuva? Ji puolė svarstyti pavardžių rašymo projekto, kuris nei buvo gerai apgalvotas, nei simpatiškas Lenkijai.

Ar kuris nors jūsų matė, kad kas nors tokio masto politines klaidas darytų? Kokio bendradarbiavimo tuomet galime tikėtis? Kokios nuomonės apie mūsų politiką ir mūsų valstybės prioritetus bus aplinkinės šalys?

V.Mazuronis: Žinoma, savo vertybes, savo esminius dalykus turime saugoti ne tik nuo Rytų, bet ir nuo Vakarų įtakos. Bet kai kalbame apie pragmatiškų dalykus, ir argumentai turi būti pragmatiški. Pamenate buvusio ūkio ministro frazė: "Neprieišimie Ivano prie vamzdžio"?

Dabar jau galime žiūrėti, kokius šios frazės vokieis valgomė. Rusai susitarė su juo vokieiais ir tą vamzdį jie tiesia jūros dugnu. Mes dabar išsisiųžė Sankiam: "Duokite ir mums bent menkiausių atsakėlė". Maldaujame. O juk galėjome turėti pinigus už tranzitą ir apsirpinti nafta.

Parenę Tadas KAREČKA

Nesutinkate? Diskutuokime!
www.respublika.lt

